

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 3Er/2295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315215759
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Konkoľová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:4315215759.2

Uznesenie

Okresný súd Levice v exekučnej veci oprávneného: Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: Z. X., H.. XX.XX.XXXX, R. C. E.P. XXX, F., vedenej u súdneho exekútora JUDr. Ing. Jozef Buri, LLM, so sídlom Exekútorského úradu Ku Bratke 3, Levice, pod sp. zn. EX 4740/15, o vymoženie 2.563,86 eura a trov exekúcie, o zastavení exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje exekúciu vedenú na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 3Er/2295/2015.

II. Súd ukladá oprávnenému, aby zaplatil súdному exekútorovi JUDr. Ing. Jozefovi Burimu, LLM trovy exekúcie v sume 46,55 eura, a to do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Na Okresnom súde Levice sa vedie exekučné konanie vo veci oprávneného: Sociálna poisťovňa, so sídlom 29. augusta 8 a 10, Bratislava, IČO: 30 807 484, proti povinnému: Z. X., H.. XX.XX.XXXX, R. C. E. XXX, F., o vymoženie 2.563,86 eura a trov exekúcie.

2. Súdny exekútor dňa 27.09.2018 doručil súdu podnet na zastavenie exekúcie z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok povinného a vyčíslenie trov exekúcie, ktoré si žiada priznať v sume 411,72 eura.

3. Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 31OdK/325/2018 vydaným dňa 11.09.2018 vyhlásil konkurz na majetok povinného Z. X., H.. XX.XX.XXXX, R. C. E. XXX, F., a za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený B. F. B. správcovská, v. o. s., so sídlom kancelárie Mostná 13, Nitra.

4. Podľa § 243 h ods. 1, veta prvá prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1. apríla 2017 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

5. Podľa ust. 57 ods. 2 EP v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu môže súd zastaviť aj vtedy, ak to vyplýva z ustanovení tohto alebo osobitného zákona.

6. Podľa ust. 58 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 03. 2017, exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

7. Podľa ust. § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii, ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

8. Súd len pre úplnosť dodáva, že osobný bankrot, resp. oddženie fyzickej osoby je relatívne samostatné súdne konanie, ktorého dôsledkom v úspešnom prípade je, že zákonom vymedzené pohľadávky veriteľov voči dlžníkovi sa stanú nevymáhateľnými. Jednou z podmienok na vyhlásenie oddžovacieho konkurzu je, že dlžník musí osvedčiť existenciu exekučného alebo iného obdobného vykonávacieho konania. Z ustanovenia § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii je zrejmé, že vyhlásenie konkurzu, resp. osobného bankrotu, je dôvodom, aby súd exekúciu vedenú proti dlžníkovi/povinnému podľa ustanovenia § 57 ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 167f ods. 2 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii zastavil.

9. V zmysle ustanovenia § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

10. Ustanovenie § 200 ods. 1 EP uvádza, že trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonávaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelne vymáhanie nároku.

11. Podľa § 203 ods. 3 EP, ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz, nevyhnutné trovy exekúcie znáša oprávnený a súd bez zbytočného odkladu na návrh exekútora rozhodne o ich výške.

12. Podľa § 30 Vyhlášky MS SR č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, v exekučných konaniach začatých do 31. marca 2017 patrí exekútorovi odmena a náhrady podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

13. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 288/1995 o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení vyhlášky č. 141/2008 Z. z. (ďalej len vyhláška), účinnosť od 01.01.2009, ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak súd exekúciu zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

14. Podľa § 22 vyhlášky súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti, táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky. Účelnosť vynaložených hotových výdavkov je nutné posudzovať vo vzťahu k času účelne vynaloženému a k účelne vykonaným paušálne odmeňovaným úkonom v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti.

15. Súd z vykonaného dokazovania písomnými dôkazmi mal za to, že danú exekúciu je potrebné zastaviť z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a preto v zmysle uvedeného ukladá oprávnenému povinnosť uhradiť trovy exekúcie v sume 46,55 eura (vrátane DPH), ktoré pozostávajú:
? z odmeny 33,19 eura podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky,
? náhrady hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti podľa § 22 vyhlášky v sume 5,60 eura pozostávajúcu z poštovných výdavkov a
? 20 % DPH.

16. Čo sa týka trov exekúcie, súd preskúmal vyčíslenie trov predložených súdnym exekútorom a dospel k záveru, že toto vyčíslenie nebolo v úplnom súlade s Vyhláškou MS SR č. 288/1995 Zb., a preto mu nemohol priznať plnú sumu vyčíslených trov exekúcie.

17. Súd nepriznal súdnemu exekútorovi odmenu za zriadenie exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo výške 358,45 eura (vrátane DPH), ktorú si uplatnil podľa § 6 vyhlášky, nakoľko pri určovaní odmeny súdneho exekútora podľa § 6 vyhlášky je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky a nie k zastaveniu exekúcie. V danom prípade nebola exekúcia na peňažné plnenie vykonaná ani sčasti, ale bola zastavená, a preto je na rozhodnutie o trovách exekúcie potrebné aplikovať ustanovenia § 14 až § 16 vyhlášky. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6CoE/100/2013 zo dňa 29.11.2013, ktorý uviedol: „Ustanovenie §

6 citovanej vyhlášky je zaradené do druhého dielu, prvý oddiel - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie. Tretí oddiel, druhého dielu citovanej vyhlášky obsahuje spoločné ustanovenia k odmene za výkon exekučnej činnosti, v ktorom je osobitne upravená odmena súdneho exekútora pri vylúčení z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie (v §§ 14 a 15). Vychádzajúc z takéhoto systematického zaradenia, odvolací súd má za to, že z ust. §§ 4 až 6 citovanej vyhlášky zaradených do druhého dielu, prvý oddiel (ku ktorému patrí aj výpočet odmeny za zriadenie exekučného záložného práva) pri výpočte odmeny exekútora je možné vychádzať iba v prípade, ak došlo k úplnému vymoženiu pohľadávky. Pri určovaní odmeny súdneho exekútora, podľa tretieho oddielu nemožno vychádzať z ustanovení upravujúcich odmenu súdneho exekútora pri vymožení pohľadávky, keďže ide o osobitnú úpravu pre prípad zmeny súdneho exekútora alebo pri zastavení exekúcie. Takémuto výkladu nepriamo nasvedčuje napríklad aj znenie § 16 citovanej vyhlášky, ktoré osobitne upravuje postup pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade čiastočného zastavenia exekúcie, keď odkazuje na § 5 alebo § 7 až 13. Teda vylučuje použitie § 6. Odvolací súd má za to, že pokiaľ by zákonodarca pripúšťal použitie niektorých ustanovení predchádzajúcich oddielov (pri výpočte odmeny podľa tretieho oddielu, uviedol by to priamo v § 14 prípadne § 15, ako je to uvedené v § 16 citovanej vyhlášky). Pokiaľ tak neurobil, je zrejmé, že pri určovaní odmeny súdneho exekútora v prípade zastavenia exekúcie nemožno vychádzať z ustanovení citovanej vyhlášky upravujúcich spôsob určenia (výpočtu) odmeny exekútora pri vymožení pohľadávky.“

18. Súd ďalej nepriznal súdnemu exekútorovi ani náhradu hotových výdavkov časti cestovných náhrad v sume 6,72 eura (vrátane DPH). V exekučnom spise súdneho exekútora sa nenachádzajú žiadne dokumenty, ktoré by preukazovali použitie osobného motorového vozidla za účelom pracovnej cesty týkajúcej sa predmetného exekučného konania, ako napríklad: osvedčenie o evidencii vozidla, doklad osvedčujúci kúpu pohonných hmôt pre vykonanie danej pracovnej cesty alebo cestovný príkaz, resp. príkaz na danú pracovnú cestu. Nakoľko exekučný spis súdneho exekútora neobsahuje požadované podklady, na základe ktorých by súd mohol o trovách týkajúcich sa cestovných náhrad rozhodnúť, súd z dôvodu nedostatku písomných dôkazov exekútorovi trovy exekúcie v tejto časti nepriznal.

19. V zmysle § 238 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), ak uznesenie ukladá povinnosť plniť, lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné.

20. Podľa § 232 ods. 2 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

21. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

22. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

23. Vzhľadom k vyššie uvedenému a v súlade s uvedenými ustanoveniami, súd zastavil exekúciu a uložil oprávnenému povinnosť zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania v sume 46,55 eura v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia podľa § 232 ods. 3 CSP

Poučenie:

Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. (§ 239 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok). Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná. Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané. Sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal. V sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha. Rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti. V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.